

Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Redegørelse af, hvorfor vi ønsker netop denne Anvendelse af Statsmidlerne, men kun understrege, at vi tror, at det vil være klogere at erhverve Jord ved Statens Hjælp eller paa Statens Vegne ved Udstykningsforeningers Hjælp end i alt for stor Udstrækning at overlade Jorderhvervelsen til de enkelte. Den Diskussion, der i Gaar førtes angaaende denne Sag, beviser efter min Mening, at det oftest bliver dyr Jord, naar det er Enkeltmand, der køber et Stykke Jord, han har særlig Lyst til, medens Udstykningsforeningerne gennem deres Udstykning af større Ejendomme bedre vil kunne fremskaffe Jord til nogenlunde rimelig Pris.

Ændringsforslag Nr. 3 gaar ud paa, at man giver Forkøbsret til Staten for større Ejendomme, der stilles til Tvangsauktion.

Ved Ændringsforslag Nr. 4 foreslaas det at give Staten Ret til Ekspropriation af de nødvendige Arealer, hvis alle Forsøg paa at købe disse i det frie Marked til rimelige Pris glipper. Det er det store Stridsspørgsmaal, og der er der den store Forskel mellem Flertalspartierne og Mindretalspartierne, at de første ikke vil gaa med til at anerkende Statens Ret til at erhverve Jord ved Ekspropriation til Oprettelse af Husmandsbrug, selv om man ikke er helt utilbøjelig til at indrømme, at Almenvellet i Øjeblikket kræver, at denne Udstykning foregaar stærkere end hidtil. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at omtale dette Ændringsforslags Enkeltheder; de fremgaar af selve Ændringsforslaget, men jeg vil gerne understrege, at det kun er mit Partis Hensigt at bruge denne Ekspropriationsbestemmelse, naar det viser sig, at de Statsmidler, der efter Lovforslaget skal anvendes til Indkøb af Jord, ikke kan anvendes uden at drive Jordpriserne op eller at medføre betydelige Tab for Statskassen. Vi mener, at saadanne Jordkøb, hvor Staten køber Jord i det frie Marked og i Henhold til Lovens Bestemmelser afsætter disse Arealer efter Vurderingsansættelse til en Jordpris, der ligger langt under den, hvortil Arealerne er erhvervede, er forkastelige og i det lange Løb ikke kan gennemføres, ikke mindst af finansielle Grunde. En rimelig Jordpris maa efter vor Anskuelse tilnærmelsesvis være den Pris, som Staten bag efter sælger Jorden til med Tillæg eller Fradrag, efter som Jorden er over eller under Middelkultur.

Ændringsforslag Nr. 8, som er stillet af hele Udvalget, er anbefalet af Ordføreren, og Ændringsforslag Nr. 9 er motiveret og anbefalet af Flertallets Ordfører, hvis Udtalelser jeg ganske kan tiltræde; men angaaende dette Ændringsforslag ønsker jeg dog at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Olufson. Han var saa elskværdig at advare mig imod at række en vis Mand en Lillefinger. Jeg synes, det var en lidt haardhændet Betegnelse af en vis Mand, men jeg vil i den Anledning berolige det ærede Medlem med, at man ikke kraftigt kan fastholde en Bestemmelse som denne, naar man, selv om det er af politiske Grunde, fra flere Sider søger at skabe Utryghed indenfor de Nybyggeres Rækker, der gør Brug af denne Lovgivning. Jeg vil gerne indrømme det ærede Medlem, at denne Utryghedsfølelse er plejet meget stærkt, ikke mindst af det ærede Medlem Hr. Ulrich, ja, saa omhyggeligt, at jeg synes, meget af denne Omhu kunde have været sparet. Det er Gang efter Gang i dette høje Ting fremført, at den eneste Begrundelse for, at denne Revisionsbestemmelse blev indført, er den, at hele Udvalget den Gang var enigt om, at Prisforholdene laa saare usikre, og ingen anede, hvor højt Prisniveauet vilde gaa op, og heller ingen kunde vide, hvordan det i Fremtiden vilde forme sig, om det høje Prisniveau vilde fæstne sig, saa det blev et normalt Niveau, medens det under Lovens Givelse af alle blev betragtet som et abnormt Niveau. Ud fra denne Betragtning blev Revisionsbestemmelsen indført, medens alle uden Undtagelse var enige om, at hvis det gik, som man forudsatte, at vi den Gang var paa Toppen, og at det derefter vilde gaa nedad med Bygningsomkostningerne, saa vilde de Nybyggere, der fik deres Laan paa disse Vilkaar, kunne regne med, at der ingen Forhøjelse af Forrentningssummen blev foretaget ved den Revision, man havde forbeholdt sig Ret til at foretage. Jeg tror derfor, at da de nuværende Forhold bekræfter den Antagelse, man almindeligt nærrede, er der ingen særlig Grund til at bibeholde denne Bestemmelse og derved skabe Mulighed for, at man kan misrekommandere Loven af 4. Oktober og skabe Angst i frygtsomme Sjæle, særlig naar man er saa tilbøjelig dertil som det ærede Medlem Hr. Ulrich. Jeg vil derfor gerne berøve ham denne Mulighed for at misrekommandere denne Lovgivning ved Hjælp af den Usikkerhed, der findes i denne Bestemmelse, og det er min Moti-